

Släktmöte

I Hällaryd Gamla Prästgård
Lördagen den 25 juli 1981

Vår nuvarande kung sade en gång i sitt nyårsbudskap till svenskar här hemma och i utlandet, att den som saknar förankring bakåt i tiden är att likna vid en människa på sjön utan båt.

Han ville med detta ha sagt hur viktigt det är för oss att ha, inte bara tradition, utan också veta något om våra förfäder.

Vi vet att när Johannes Pettersson i sällskap med sin hustru Kristina, fem söner samt sina föräldrar Petter och Stina Andersson, lämnade Småland, var det för att tillträda prästgårdsarrendet här i Hällaryd.

Familjen var väl förtrogen med sina arbetsuppgifter. Kristina hade sedan sitt nionde år arbetat i prästgårdar och Johannes hade flera prästgårdsarrenden bakom sig. Det senaste i Södra Sandsjö.

Här i Hällaryd, just på denna tomt, låg arrendatorsbostaden på två rum och kök. Här föddes ytterligare två söner, Edvard och Gustav. Det måste ha varit trångt i den lilla stugan.

Från denna tid känner vi väl till hur vår släkt tagit gestalt.

Sonen Edvard, född den 18 mars 1858, blev min morfar. Han gifte sig 1882 med Albertina Olsson från Horsaryd, där hennes far ägde två gårdar och ett tegelbruk. Hon var född den 26 april 1864.

Mormor hade fem bröder. Mormor och morfar fick åtta barn, sex döttrar och två söner.

Tyvärr dröjde det länge innan vi blev färdiga till att kalla till detta släktmöte.

Alltför länge. Endast en av dessa åtta är kvar i livet, Amy. Dina syskonbarn gläder sig åt att Du är ibland oss idag.

Om vi går tillbaka lite i tiden och funderar över hur vardagen kunde gestalta sig för sådär hundra år sedan, finner vi att här i Hällaryd hade det varit ett sjudande liv. Särskilt för prästgårdsarrendatorn. Det vet vi, för vår kyrka firade hundra år 1978. En prästgårdsarrendator måste då haft bråda dagar vid byggandet av den nya kyrkan.

Morfar stannade kvar i Hällaryd som prästgårdsarrendator, men köpte även en gård i Kopprarp. Därifrån har många av oss äldre kusiner oföreglömliga minnen, särskilt jularna minns vi med glädje.

Hur minns vi i övrigt mormor och morfar? Vad var de för människor? Som yrkesman, som jordbrukare tror jag morfar var framsynt. Vid sidan om sitt eget jordbruk var han en tid förvaltare på Elleholms Herrgård. Han insåg också tidigt nödvändigheten av ekonomiska föreningar. Bland annat var han en av stiftarna till Karlshamns mejeri strax efter sekelskiftet. Fjäderfäaveln ägnade han också stort intresse. Särskilt sedan han sålt gården i Kopprarp och bosatt sig i Ronneby, Elledal, där han startade ett hönseri.

Från denna tid, 1923-1931, har jag många personliga minnen från mormor och morfar. Jag var då en grabb i 11-12-årsåldern som nästan varje helg fick hämta morfar och mormor. De första åren på Lugnet och sedan Elledal.

Man kan nog säga om morfar och mormor att de var ett ”strongt” par. Detta hindrade inte att, särskilt morfar, hade glimten i ögat. På höstarna var han en ständig gäst ute hos oss i Torneryd. Då gällde det för mig och min bror Edvard att

Elmer Pearson: Släktmöte

fly neker. Vi pojkar hade aldrig samma uppfattning som morfar om hur mycket som skulle hinnas före kvällen. Morfars ständiga uttryck var då: ”Jojo men, tror man bara kan man försätta berg”. Ett annat uttryck som jag minns var när han gav mig dricks för skjutsen. Jag fick väl en 25-öring: ”Du ska få mer när jag växlat mina ”rönnköppar”.

När han sedan flyttade ner till Elledal och fick en rätt så stor egen trädgård att sköta, var jag hjälpredda åt honom. Han var då mycket noga med att jag skulle ha samma betalning som en vanlig grovarbetare. Alltså 2 och 50 om dagen.

1931 lämnade oss morfar hastigt. Innan dess hade vi kusiner fått vara med om många underbara träffar på Elledal. Det var tradition att fira tredje dag jul där. Mostrarna Lydia, Rut och Amy hade stor del i trivseln och där spelade mormor en central roll ända fram till sin död 1944.

För oss kusiner har denna släktgemenskap betytt mycket. Det var därför vår förhoppning att sammankomsten idag skall följas av många och bli till en tradition i framtiden. Detta för vår egen glädje och till minne av de båda fina personligheter som blev våra mor- och farföräldrar.

Så bevaras bandet mellan gångna generationer.

Hällaryd i juli 1981

Elmer Pearson